

Arrest

nr. 163 950 van 11 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 10 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gegeven op 5 maart 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016 om 11.15 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissing vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten(1): T., Y. S. (...), geboren te #LIEUNAI#, op 11.03.1976, onderdaan van Togo ,

ALIAS: <AANVULLEN - ALIAS>

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, A. P., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van 21/01/2016 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, valsheid in geschriften en gebruik, partikulieren. Feiten waarvoor hij eventueel veroordeeld kan worden.

Betrokkene een partner en kinderen in België hebben . Echter de kinderen werden erkend door iemand anders dan T., Y. S.. Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Dit stelt hem echter niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste binnenkomst- en verblijfsdocumenten. De in artikel 2, eerste lid, 2° van voornoemde wet vereiste documenten hebben immers tot doel een controle uit te oefenen betreffende de identiteit, de burgerlijke staat en het strafrechtelijk verleden van de vreemdeling die het grondgebied wenst te betreden of er wenst te verblijven. Daarenboven verstoort een tijdelijke scheiding van betrokkene met zijn partner/gezin, met het oog op het vervullen van de noodzakelijk formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, het gezinsleven niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van het artikel 8 van het voornoemde verdrag.

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- gezien betrokkene van 21/01/2016 tot heden onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst uit hoofde van onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, valsheid in geschriften en gebruik, partikulieren, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.*
- bovendien is er een risico op onderduiken, want betrokkene heeft geen vaste of gekende verblijfplaats.*

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- betrokkene kan niet onmiddellijk worden verwijderd of overgebracht naar een gesloten centrum en dient hiertoe te worden vastgehouden in de gevangenis,*
- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden*

-Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren (...)".

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid".

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Verwerende partij betwist het uiterst dringend karakter van de vordering ook niet.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In een enig middel werpt verzoeker onder meer de schending op van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht en werpt hij op dat de bestreden beslissing getuigt van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat in tweede instantie dient benadrukt te worden dat als reden van het verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en als reden van de afwezigheid van een termijn op het grondgebied te verlaten door verweerder in hoofdzaak wordt verwezen naar het feit dat verzoeker van 21 januari 2016 tot heden onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst terwijl het bevel tot aanhouding dd. 21.01.2016, verleend tegen verzoeker, op 4 maart 2016 door de onderzoeksrechter M. V. W., werd opgeheven (cf. stuk 8).

Dat uit grondig onderzoek is gebleken dat verzoekers documenten geenszins vals waren (cf. stuk 9) (en dus zijn aanhouding op een vergissing was gebaseerd).

Dat derhalve verweerder geenszins in de bestreden beslissing dd. 5 maart 2016 kan stellen dat verzoeker “tot heden” geplaatst is onder aanhoudingsmandaat, nu deze reeds op 4 maart 2016 is opgegeven, en verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden..

Dat er derhalve sprake is van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht nu de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en onzorgvuldig werd voorbereid.

Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout, meer zelfs van machtsmisbruik nu verweerder zich weigert neer te leggen bij de opheffing van het verzoeker betekende bevel tot aanhouding nadat is gebleken dat verzoekers documenten niet vals zijn”.

2.3.2.2. Aangezien verzoeker opwerpt dat de bestreden beslissing getuigt van een manifeste beoordelingsfout bekijkt de Raad de opgeworpen schending van de motiveringsplicht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.3.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3.2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten steunt op de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.

(...)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”.

2.3.2.5. De toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet steunt op de volgende feitelijke motivering: *“Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, A. P., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van 21/01/2016 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, valsheid in geschriften en gebruik, partikulieren. Feiten waarvoor hij eventueel veroordeeld kan worden”.*

2.3.2.6. Verzoeker betoogt dat uit onderzoek is gebleken dat zijn Togolees paspoort en Italiaanse identiteitskaart geenszins vals waren en dat op 4 maart 2016 de opheffing bevolen werd van het bevel tot aanhouding dat in dit verband getroffen was op 21 januari 2016. Dat het aanhoudingsmandaat verband houdt met valse stukken blijkt uit een mailbericht van de Belgische politie (police.belgium.eu) van 7 maart 2016 gericht aan de verwerende partij dat zich bevindt in het administratief dossier en waarin kan gelezen worden dat het Togolees paspoort en de Italiaanse identiteitskaart als authentiek en geldig werden bestempeld. Vervolgens wordt gesteld, *“De reden waarom betrokkene in voorlopige*

hechtenis zat is hierdoor achterhaald". Dat het aanhoudingsmandaat werd opgeheven vindt steun in stuk 8 gevoegd bij het verzoekschrift. Het betreft een bericht van een griffier verbonden aan de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent, Kabinet van de Onderzoeksrechter, opgesteld op 4 maart 2016. Hierin wordt gesteld, *"Ondergetekende griffier stelt u in kennis in uw hoedanigheid van raadsman van de in verdenking gestelde, dat de onderzoeksrechter op heden, 04 maart 2016 om 14.50 uur, de opheffing heeft bevolen van het bevel tot aanhouding op 21 januari 2016 verleend tegen uw cliënt. (...) en dat deze beschikking werd meegedeeld aan de procureur des Konings alhier"*. Dat het aanhoudingsmandaat opgeheven werd blijkt ook uit een faxbericht van de FOD Justitie opgemaakt op 4 maart 2016 gericht aan de verwerende partij waarin meegedeeld wordt dat er sprake is van een onmiddellijke invrijheidsstelling na een bevel tot aanhouding ingevolge *"de beslissing van de rechtbank of van de kamer van inbeschuldigingsstelling tot voorlopige invrijheidstelling"*. In de nota met opmerkingen kan gelezen worden, *"Op 3 maart 2016 werd een analyseverslag opgemaakt met referte (...) waarbij vastgesteld werd dat het document authentiek en geldig is"*. Voor zover de verwerende partij vóór het treffen van de bestreden beslissing op 4 maart 2016 al niet op de hoogte was van de hierboven vermelde mededelingen die dateren van 4 maart 2016, blijkt onomstotelijk uit de melding in de nota *"Op 3 maart 2016 werd een analyseverslag opgemaakt met referte (...) waarbij vastgesteld werd dat het document authentiek en geldig is"*, dat de verwerende partij vóór het treffen van de bestreden beslissing op de hoogte was van het feit dat verzoekers documenten niet vals bleken te zijn. Dit had de verwerende partij er minstens toe moeten aanzetten om na te gaan of er nog wel een grondslag is voor de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet en de stelling *"betrokkene werd van 21/01/2016 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst"* die in de bestreden beslissing kunnen gelezen worden. Desalniettemin verwijst de verwerende partij er nog naar in de bestreden beslissing, wat op zijn minst als een bedenkelijke handelswijze kan bestempeld worden.

2.3.2.7. Dit alles houdt in dat de grondslag vervalt voor de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet waarop het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten steunt. Uit de opbouw van de feitelijke motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten kan *prima facie* niet anders geconcludeerd worden dan dat verwerende partij van oordeel is dat door valse binnenkomstdocumenten verzoeker niet beschikt over de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet vermelde binnenkomstdocumenten. Dit blijkt uit het feit dat geen toepassing gemaakt wordt van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt ook uit het administratief dossier. In een mail van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken van 16 februari 2016 gericht aan *"INP Hellebaut"* van de Belgische politie (police.belgium.eu), die eerder in opdracht van de onderzoeksrechter gevraagd had wat het statuut is van verzoeker, kan immers gelezen worden, *"Dhr T.Y. (...) werd opgepakt door de politie van Gent op 20 januari 2016. Betrokkene was op dat moment in het bezit van een Togolees paspoort én een Italiaanse identiteitskaart. Betrokkene was aldus in orde met zijn verblijf (...)"*.

2.3.2.8. Verwerende partij probeert tevergeefs de bestreden beslissing alsnog te redden via een *post factum* motivering opgenomen in een faxbericht van 11 maart 2016, gericht aan verzoeker en dat luttele minuten voor de aanvang van de terechtzitting ter kennis wordt gebracht van de Raad. Hierin kan gelezen worden, *"Uw cliënt diende bovenop zijn geldig Togolees paspoort in het bezit te zijn van een geldige Permisso di Soggiorno. Uw cliënt diende bij zij invrijheidsstelling in het bezit was (sic) van een geldig Togolees paspoort voorzien van een visum of een geldig Togolees paspoort samen met geldige Italiaanse verblijfstitel. Pas op 10/03/2016 werd ons een vervallen permisso di Soggiorno voorgelegd. Opnieuw moeten wij vaststellen dat uw cliënt niet in orde is met de binnenkomstvoorwaarden noch aan de voorwaarden om terug te keren naar Italië"*. Dat verzoeker niet beschikt over de nodige binnenkomstdocumenten wegens het ontbreken van een visum in zijn thans geldig geacht Togolees paspoort en wegens het feit dat hij beschikt over een vervallen *"permisso di Soggiorno"* kan niet gelezen worden in de bestreden beslissing en met een *post factum* motivering kan geen rekening gehouden worden. Eenzelfde opmerking geldt voor de nota met opmerkingen waarin kan gelezen worden, *"Verzoeker bleek niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een visum of visumvervangend document"*. Dit kan immers ook niet gelezen worden in de bestreden beslissing. Dit faxbericht van de verwerende partij toont ten overvloede ook aan dat de verwijzing in de bestreden beslissing naar de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet en naar een aanhoudingsmandaat niet langer actueel is.

2.3.2.9. Door de bestreden beslissing te steunen op de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet en te verwijzen naar een aanhoudingsmandaat dat blijkens het administratief dossier getroffen werd wegens een verdenking van een vals Togolees paspoort en een valse Italiaanse identiteitskaart, terwijl de dag ervoor blijkt dat verzoekers documenten authentiek en geldig zijn, begaat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout. Zij steunt haar beslissing op onjuiste feitelijke

gegevens wat een schending met zich meebrengt van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Deze middelonderdelen zijn derhalve ernstig.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing die getuigt van een manifeste beoordelingsfout van de verwerende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering van 4 maart 2016, ter kennis gegeven op 5 maart 2016, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

M. EKKA